

אליעזר גינצבורג

את בנו ר' ישראל הביא לפני הגר"א והלה ברך אותו, וברבות הימים גדל כמורה הוראה בוילנא.

ספר עליות אליהו/

יהושע השל לוין,
וילנה, 1856

ושמעתי עוד מהרה"ג [=הרב הגאון] הנ"ל [=ישראל גינצבורג] אשר הי'ה) עוד מכיר את הגאון ובבית אביו ישב הגאון בימי הקיץ.

ספר עליות אליהו

כנ"ל

שמעתי מהרה"ג [=מהרב גאון] ר' ישראל נ"י המ"ץ [המורה צדק] דפה ווילנא ששמע מאביו המנוח (אשר הי'ה) יקר מאד בעיני הגאון נ"ע [נחוח עדן]. והי'ה) בעל תוקע בבית מדרש הגאון. וכאשר נפטר ונודע להגאון קרע עליו ובירך בשם המלכות) וגם הרב הנ"ל היה באותו מעמד. אז כי הביאו לו להגאון נ"ע מרכבה מרקדה לנסוע לטייל לשמירת בריאותו

הגאון החסיד מווילנא

כנ"ל

בשנת תקנ"ד (1794) בחדש תמוז ביום שבעה-עשר בו צרו חיל הרוססים על עיר ווילנא וסביבותיה לכבשה מידי מלכות פולין ולא הניחו שום אדם לצאת ולבוא בעיר.

ואבי ר' ישראל יושב מגרש זארעציע, יצא הוא וגיסו ר' בנימין, ביום ש"ק [=שבת קודש] כ"א תמוז החוצה לאיזה ענין) אולי הלכו להתפלל) והצופים ארבו עליהם ויורום ולא החטיאו ויפלו שדוד ועמהם עוד כשלשים איש הומתו ביום ההוא (ועל דבר המקרה הזה תקנו גדולי ווילנא אז פדיון נפש על איזה שנים).

ותהי העיר במצור ובמצוק עד יום חמשה-עשר באב (30 יולי) שאז היה יום האחרון לאסיפת שרי פולין פנימה ובעצה אחת הסכימו להבקיע את העיר בכדורי מות מכלי התותח (קאנאנען) מהר מבצר העיר) שלאסבארג);

כל עדת ישראל בעיר הם ונשיהם ובניהם נקבצו כלם אל בית הכנסת הגדול בבכי ותפלה ותחנונים, ויעל הגאון רבינו אליהו אל ארון הקדש ופתחהו ויחל לאמר את המזמור "יענך ה' ביום צרה", ובעת ההיא נשמע קול רעם מכלי התותח, ויצא לב כל העם, והגר"א קרא בקול "בטל בטל".

ומוסיפים לספר, כי דברי הגר"א נתאמתו בזה, כי אחד מאצילי פולין עצר מלבוא בדמים ולא נתן להחריב את העיר ואת אנשיה ואת כל אשר בה, ועוד צוה לפתוח את שעריה (כי היתה עיר מבצר משנים קדמוניות) לפי חיל רוססיא לבוא בתוך העיר, ויבוא החיל בתופים ובצלצלים ותהי הרוחה.

עיר ווילנא

אין יאר תקנ"ד, 1794, בשעת דער גאון איז שוין געווען 74 יאר, ער איז שוין געווען אלט און שוואך, זיינען אין יענער צייט אויסגעבראכן גרויסע מרידות אין פוילן און ליטע קעגן רוסלאנד און די רוסישע קייסערינע יעקאטערינע האט געשיקט גרויסע חיילות איינשטילן די דאזיקע מרידות. זיי האבן דאן באלאגערט די שטאט פון אלע קאנטן און פון די רוסישע שיסערייען זיינען כ"א תמוז אויף זערעטשע דערהרגעט געווארן דרייסיק מאן, צווישן זיי אויך דער רב און צדיק ר' אליעזר, א פטער פון מפורסמדיקן זארעטשער ר' ישראלקע (דער ר' אליעזר איז אויך געווען דער בעל תוקע [=כינוי לאדם התוקע בשופר בראש השנה בבית הכנסת] אין גאונס מנין און געווען אזוי באליבט ביים גאון, אז דער גאון איז איינמאל זומער געשטאנען ביי אים אויף דאטשע).